

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

อยากให้ทำแต่ความดีงาม

....กลับเข้ามา พอเราผ่านประตูเข้ามา รถนี้เขาออกจากเราไปเขาก็ไปชนกำแพง โธ ทำไม่ถึงเป็นอย่างนี้ แล้วก็มาถามดู เป็นยังไง ดูว่าลิ่มเข้าเกียร์เข้าเกืออะไรไม่รู้แหละ ออกไปนี่ประตูอยู่ข้างหน้าไปชนกำแพงกับประตูที่เปิดไปทางนั้น ทำไมจึงทำอย่างนี้ อาจหาญนัก ขับรถชนกำแพง ขับรถชนภูเขา เอามัดไปพันหิน อย่างกล้าหาญ เป็นเรื่องฉิบหายทั้งนั้น เราบอกอย่างนั้นแหละ

อย่างที่เรารู้เมื่อสองสามวันนี้ เราพูดตรงๆ ตามอรรถตามธรรม ที่เรารู้ได้สองตัวนี้มาทำที่วิฑูที่สวนแสงธรรมแล้วมาทำให้เสียหายคนในวงวิฑูด้วยกัน คนที่ทำด้วยกันก็เลยมาบอกเราหรือจะว่ามาร้องเรียนก็ได้ หรือมาฟ้องก็ได้ เพราะทางนั้นทำผิด เราก็ถามดูเรื่องราวเป็นยังไงๆ พอชัดเจนแล้วเราก็เลยบอกให้ออกไปเสีย เป็นภัยต่อนี้ ไม่เป็นคุณ ก็บอกเท่านั้นแหละ เรื่องธรรมภาษธรรมต้องตรงไปตรงมา พอออกไปนี้ก็ไปแต่งเรื่องแต่งราวขึ้นโจมตีหลวงตา เราก็บอก อู๊ย ทุเรศนะ ทำไมจึงกล้าหาญชาญชัยจะขับรถไปชนภูเขา

คำว่าภูเขาก็คือความดีที่เราทำนี้ เราทำเต็มเม็ดเต็มหน่วยมาตลอด ไม่เคยบกบกพร่องอะไรไม่มี ตลอดการช่วยชาติแนะนำสั่งสอนไม่มีอะไรผิดพลาดตลอดมา แล้วอยู่ๆ ก็มาทำผิดในวิฑูของเราขึ้นแหละ เห็นว่าไม่ดี จะเป็นความเสียหายแก่วงคณะเพื่อนฝูงด้วยกันด้วย เราเลยให้ออกไปเสีย เราว่านั่น เลยกลับมาหาเรื่องราวฟ้องร้องเรา ว่าวิฑูเราเถื่อน อะไรก็เถื่อน ดูเหมือนหลวงตาบ๊วก็เถื่อนด้วยมิใช่หรือ เราก็ยิ่งให้คิด เอ๊ คนเราช่างไม่มีเหตุมีผลอะไรเลย เราจึงได้บอกไว้แล้ว อย่าทำนะมันจะฉิบหายหนักเข้า เราเลยเตือนไป บอกว่าอย่างกล้าหาญขับรถชนภูเขา อย่าเอามัดไปพันหิน สิ่งนี้ไม่ใช่ฐานะของผู้มีเหตุผล ของผู้สร้างผลประโยชน์ นี่เป็นผู้อ่อนความเสียหายต่างหาก อยู่ๆ ก็เอามัดไปพันหิน ขับรถไปชนภูเขา มันไม่ถูก นี่ลักษณะนั้นแหละ อย่าทำ

ทีนี้ก็หาเรื่องราวใส่เรา ก็ยิ่งไปใหญ่ ว่าวิฑูก็วิฑูเถื่อน อะไรก็เถื่อน ของเราเถื่อนหมด นำทุเรศ ก็ทางวัดเรานั้นละเลียงดูมาที่สวนแสงธรรม ไม่มีอะไรละมีแต่เลียงดูๆ แล้วมาทำเสียหายไม่ดีไม่งาม เพื่อนฝูงอยู่ด้วยกันเขามาเล่าให้ฟัง เรียกว่ามาฟ้องร้องก็ถูก เพราะเขาฝันตนดูอยู่ไม่ได้ในความไม่ดีของเขา เราเอามาฟังเหตุฟังผลด้วยดีแล้วก็บอก ถ้าจันให้ออกไปเสีย เท่านั้นแหละ อยู่ไปจะมีแต่ความเสียหายไม่เกิดประโยชน์ เรื่องก็เลยย้อนเข้ามาหาเรา จะมาทำลายเราอีก ทำไมกล้าหาญนัก โลกเขาไม่ทำกัน เอามัดไปพันหินหนึ่ง ขับรถชนภูเขาหนึ่ง โลกเขาไม่ทำกัน เราทำไม่ถึงกล้าหาญชาญชัยเลยโลกเลยสงสารไป

เราเมตตานะโลก ทำผิดเราไม่ยากให้ทำ อยากให้ทำแต่ความดีงามทั้งนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ตนแล้วกระจายไปหาผู้อื่น ถ้าเป็นความเสียหายก็ตนเป็นอันดับแรก แล้วกระจายไปหาผู้อื่นให้เสียหายไปตามๆ กันจึงไม่อยากให้ทำ อย่างที่เขาว่าให้เรา เราจะมีอะไร มีแต่สงสารเขาเท่านั้นแหละ เราจะมีอะไร เราเลยบอกตรงๆ ไปเลย บอกว่า ทำไมจึงกล่าวหาขั้บรถไปชนภูเขา เพราะเหตุไร เพราะเราเชื่อในความดีของเรา ตั้งแต่บวชมาเลย เชื่อมมาโดยลำดับ เพราะไม่ปรากฏในเจตนาของเราว่าจะข้ามเกินหลักธรรมหลักวินัย ไม่มี

นอกจากความไม่รู้หรือปลั้งเผลอไปบ้างก็เป็นธรรมดาที่โลกปฏิบัติไม่ได้ มันเป็นเรื่องด้วยกันนั้นแหละ ส่วนเจตนาที่เราแนบขนาดนั้นละสำหรับเราเอง เจตนาที่จะข้ามเกินหลักธรรมหลักวินัยนี้ไม่มีเลย เราก็สร้างมาตลอดๆ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ถึงขั้นภูมิใจ หมดยุคทุกอย่าง เราไม่มีอะไรสำหรับเราเองที่จะสร้างจะส่งจะเสริมอะไร เราไม่มี ที่จะวามันเหลือเพื่อเกินไปจะดึงออกก็ไม่มี ยังบกพร่องตรงไหนเอามาเสริมก็ไม่มี จึงพอ ในหัวใจพอกี่ขนาดนั้นแหละ ยังจะมาหาเรื่องหาราวใส่เราที่ไม่มีผิดอะไรเลย ก็เท่ากับขั้บรถไปชนภูเขา รถนั้นแหละจะพัง ภูเขาไม่พังแหละ วางั้นเลย เราพูดจริงๆ ใครจะมาทำให้เราเป็นอะไร เป็นไปไม่ได้แล้วสำหรับธรรมชาตินี้ เราจึงไม่อยากให้ผู้มาก่อความเสียหาย มันจะเสียหายแก่เจ้าของมากน้อย เข้าหาเจ้าของทั้งหมด จึงเตือนด้วยความเมตตา

เรื่องของกิเลสจะไม่ยอมฟังอะไรนะ จะเอาให้ได้ยังไงๆ ผิดถูกชั่วดีไม่คำนึง ใจต้องการอย่างไรให้ได้อย่างนั้นๆ ถ้าธรรมแล้วให้เป็นไปตามเหตุผล ดีให้ไปตามเหตุผลทุกอย่าง ชั่วเหมือนกัน มีเหตุมีผลประจำ เราไม่อยากให้ทำ ทำความชั่ว ทั่วๆ ไปก็สอนแล้วให้ละชั่วทำดี มีหน้าซ้ายยังจะย้อนเข้ามาทำเราอีก มาทำชั้กับเราอีก เรายิ่งไม่อยากให้ทำใหญ่ พุดง่าย ๆ ก็เป็นอย่างนั้นละ คือเสียหายโดยตรง

เมื่อวานนี้ก็เอาของไปส่งโรงพยาบาลปากคาด อย่างนี้ละถ้ามันเป็นมาเองมันเป็นของมันเอง อย่างบรรดาโรงพยาบาลต่างๆ ตลอดโรงร่าโรงเรียนที่ไหนๆ ก็มาขออยู่ไม่เว้นแต่ละวันๆ เราฟังเหตุฟังผลๆ เพราะความจำเป็นเหื่อนั้นยังมีๆ จึงต้องรอ ทางไหนที่ควรจะให้ระยะใด ให้มากน้อยเพียงไร เราก็ให้ตามเหตุตามผล ถ้ายังไม่ควรให้ก็บอกให้รอไปก่อน เพราะที่หนักแน่นกว่านี้ยังมีที่จะต้องช่วยเหลือ อย่างที่เมื่อวานเราไปที่โรงพยาบาลปากคาด ทั้งๆ ที่ร้ออะไรๆ นี้เขาก็ขอเราอยู่นะ อย่างอื่นๆ พวกโรงพยาบาลขอแบ่งสันปันส่วนให้ บางทีให้รอๆ

ที่ไปเมื่อวานพอไปถึงปั้บ (มีรถจากโรงพยาบาลสิรินธร จ.อุบลราชธานี เข้ามารับของจากโกดัง) นี้อุบลมานี่ อุบลหนึ่ง โคราชหนึ่ง อุตรดิตถ์หนึ่ง สามจังหวัดนี้มาเกี่ยวข้องกับวัดเราโรงพยาบาล นี้เราสั่งให้เป็นพิเศษ อย่างนี้ก็ต้องเป็นพิเศษ ที่พิเศษมีอะไรบ้างเราสั่งกับพระไว้หมด คำว่าพิเศษก็ให้เสมอกันหมด ให้ขนาดเดียวกันเสมอกันหมด อันนี้

เรียกว่าพิเศษแล้วอุบล ก็อย่างนี้ ทีนี้ย้อนกลับไปหาปากคาตอีก ปากคาตไม่เสร็จสักที พุดไม่รู้กี่ครั้ง พอเข้าไปนี่เขาก็รู้มา มากี่ขึ้นเลยเพราะเขามีหวังจะได้แล้ว มากี่ว่า ผู้อำนวยการก็ไม่อยู่เข้าไปจังหวัดนั้น แล้วก็ย้อนเข้ามาหารถ รถที่หลงตาให้สำหรับคนใช้นั้น เขาไปส่งคนใช้ที่จังหวัด ถึงกลางทางไปคว่ำรถพังหมด วังนั้น นี่ไม่ได้ขออนะ เขาว่าเพียงเท่านั้น ว่ามีรถคันเดียวนั้นเท่านั้น เขาพุดบอกชัดเจนแล้ว เป็นอันว่าขอโดยถูกต้อง เราก็ฟังไปโดยลำดับ พอเขาพุดจบเราก็บอก เออ ไม่ต้องขอละเราจะให้เลย อย่างนั้นนะปู่ให้เลย

อันนี้รถเราให้แล้วไปเกิดอุบัติเหตุ ที่อำเภอไชยา จ.สุราษฎร์ก็เหมือนกัน อันนั้นพอออกมาทีไปชน เราก็ให้อีก เขาขอมาอีกเราให้อีกติดกันไปเลย พอเอาไปไม่นาน ออกมาดูว่าไปชน ดูว่าฝ่ายเราผิดด้วย เราไม่ค้ำนึ่ง ให้ใหม่ไปเลย อันไหนที่จะควรตัดสินปัจจุบันเราก็ตัดสินทันที ๆ อันไหนที่ควรลดหย่อนผ่อนผันให้รอไป ๆ อย่างนี้ เราก็ให้ทำตามนั้น เราทำตามเหตุตามผลทุกอย่าง เราไม่ได้ให้แบบชู้ ๆ หรือไม่ให้อย่างนี้ แบบชู้ ๆ ไม่เอา ให้ก็ดี ไม่ให้ก็ดี ลดหย่อนผ่อนผันก็ดี มีเหตุผลทุกอย่าง

เพราะฉะนั้นเงินทั้งหลายที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคนี้ เราจึงเปิดอกเลย แม้บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ฟังซินะ จ่ายขนาดไหน เป็นพัน ๆ หมื่น ๆ ล้าน ทำไมบาทหนึ่งไม่แตะ เราไม่แตะด้วยความบริสุทธิ์ใจของเรา การจ่ายมากจ่ายน้อยอยู่ในวงเหตุผลของเรา อันนั้นราคาเท่าไร อันนี้ราคาเท่าไร เหตุผลลงกันแล้ว เอา จ่าย ๆ อย่างนี้ เป็นความบริสุทธิ์ใจ ที่จะไปมอบมอบบาทหนึ่งสองบาทเราพุดตรง ๆ บอกเราไม่มีเลย เพราะเราช่วยโลกด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ถึงขนาดร้องโง่กที่เมืองไทยเราจะจม หัวคนไทย ๖๒ ล้านคน หมูหมาเปิดไก่จ่อเข้าไปทะเลหลวงแห่งความล่มจมหมด รออยู่ที่นั่น นั่นละที่เราร้องโง่ก จึงได้ออกช่วยพี่น้องทั้งหลายด้วยความเมตตา เป็นห่วง สงสารประเทศไทยทั่วประเทศ ที่ปู้ย่าตายายนามาก็มาด้วยความสงบรมเย็นเป็นสุขมาตลอด มาถึงลูกหลานถึง ๖๒ ล้านคนนี้จะพากันจมทั้งประเทศมีอย่างเธอ นี่ก็เป็นลูกหลานไทยเองนี่นะ แล้วทำไมปู้ย่าตายายไม่พาจม ลูกหลานทำไมจมได้

พิจารณาเหตุผลเรียบร้อยแล้ว เรื่องความจะล่มจมไม่มีใครมาทำให้ล่มจม บ้านอื่นเมืองอื่นเขามาโจมตีเมืองไทยมารบเมืองไทยเราทำให้ล่มจมเป็นอีกอย่างหนึ่ง อันนี้คิดที่ไหนก็ไม่มีใครทำให้ล่มจม ก็คือเมืองไทยของเรา เราก็บอกตรง ๆ อย่างนี้จะไปตำหนิใครให้ตำหนิคนไทยทั้งประเทศมันเหลือใจเหลือเกิน ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ลืมเนื้อลืมตัว แล้วก็ไปเข้าศึกแก้ตัวเองและชาติของตัวเองอย่างนี้แหละ เอ้า ทีนี้ให้ฟื้นตัวใหม่ พลิกตัวเสียใหม่ ความประพฤติปฏิบัติหน้าที่การทำงาน การอยู่การกินใช้สอย ให้รู้จักประหยัด มัธยัสถ์ พลิกใหม่ะทีนี้ เราจะยกเมืองไทยกลับคืนตามเดิม ต่างคนต่างยก เราก็จะเป็นผู้นำ ได้เท่าไรก็ทุ่มเข้าไป

ตั้งแต่นั้นมาก็เรื่อยมา ก็เดชะอยู่ นะ ก็ฟื้นขึ้นมาดังที่เห็นนี้แหละ แทนที่จะจมก็ไม่จม ก็ลูกไทยหลานไทยแท้ๆ พ่อแม่ปู่ย่าตายายไม่พาให้จม ลูกหลานมันจะหน้าด้านไปไหน พาให้จมทั้งประเทศ มันดูได้ที่ไหนใช้ไหม มันต้องพิตชิ ก็ฟื้นขึ้นมา เวลานี้ก็ยังทองคำ คือทองคำส่วนใหญ่ที่เราได้ไปแล้ว ได้สมมักสมหมายไม่มีผิดมีเพี้ยน คือได้มากกว่าที่กำหนดไว้ๆ ตลอดมา รวมที่เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้วทองคำก็ ๑๑ ตันกับ ๓๗ กิโลกรัม นี่เข้าเรียบร้อยแล้ว ดอลลาร์ก็ ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า เข้าเรียบร้อยแล้ว ทีนี้เวลาเข้าไปแล้วได้สมมักสมหมายก็จริง แต่ในคลังหลวงของเรา รู้สึกว่าบกร่องอยู่มาก ในบรรดาทองคำทั้งหลายนี้รู้สึกบกร่องอยู่มากทีเดียว เราจึงเป็นห่วงเป็นใยอยู่ในจุดนี้แหละ จึงต้องขอปัญหาตรรกวนบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ทั้งxorบกรวนแบบต่างๆ ทั้งออกทั้งอ่อน เอาที่นี้ให้เป็นประเภททองคำน้ำไหลซึม อย่าให้ขาดทีเดียว ถ้าขาดก็ขาดอยู่อย่างนี้แหละ

เมืองไทยเรามีคนจำนวนเท่าไร ลูกหลานไทยของเราอาศัยลมหายใจอยู่นี้ทั้งนั้น ความแน่นหนามั่นคงอยู่ที่นี้ ลมหายใจอยู่ที่นี้ ให้พากันพิจารณา ตั้งแต่ส่วนใหญ่เราก็ยังได้มาตั้ง ๑๑ ตัน อันนี้ส่วนปลีกย่อยเป็นน้ำไหลซึม มีเท่าไรค่อยไหลซึมเข้ามา เอาให้พากันพิจารณานี้อย่าให้ขาด ระยะเวลาที่เหมาะสมอยู่ซึ่งทองคำจะควรซึมซาบไหลเข้าสู่คลังหลวงได้อยู่ แล้วก็ค่อยไหลเข้ามา เวลานี้ทองคำประเภทน้ำไหลซึมนี้ก็ได้ถึง ๖๐ กิโล ถึงแน่แล้ว นี่ละประเภทน้ำไหลซึม ค่อยไหลซึมเข้าไปเรื่อย

เราจะพยายามพาพี่น้องทั้งหลายท่าเวลาเรามีชีวิตอยู่ ถ้าเราตายไปแล้วก็อยากจะพูดว่าจะไม่ได้นะ เพราะไม่มีใครพาหानी เราเป็นคนพาหา เราตายแล้วไม่ได้หากก็ไม่ได้ละซี จึงต้องพยายามให้ได้ ให้เป็นประเภทน้ำไหลซึม จะว่าต่อยอดเข้าไปก็ได้ หรือว่าจะเสริมดินภูเขาทองเราก็ได้ เสริมออกไปเรื่อย ๆ เราจึงได้รบกวนพี่น้องทั้งหลาย เพราะเราเป็นห่วงลูกหลานไทยของเราทั้งประเทศ ลมหายใจอยู่นั้นหมด ถ้ามีนี้แล้วก็เท่ากับมีลมหายใจ การทำมาค้าขายติดหนี้ติดสินเขาไม่ขัดข้องอะไร เพราะอันนี้มีเครื่องประกันอยู่แล้ว

เราคิดไว้หมดแล้ว หากว่าอันนี้ไม่มีแล้วหมดท่านะ ลมหายใจใครมีก็จะไม่มีค่านะ มันมีค่าอยู่กับตรงนั้น จึงต้องได้พยายาม ค่อยเป็นไปอย่างนี้แหละ แล้วก็ค่อยได้ไปเรื่อย ๆ เดียวนี้ก็ตั้ง ๖๐ กิโลแล้ว ประเภทน้ำไหลซึม จากเดือนเมษามานี้ ก็ได้ตั้ง ๖๐ กิโลแล้ว จะค่อยเป็นไป ได้มาเรื่อย ๆ วันละเล็กละน้อย จนกระทั่งพอสมควรนั้นแหละ เรื่องหยุดมันอยากหยุดอยู่แล้วแหละ ไม่ยากอะไรละนะ เดียวนี้ที่จะค่อยคืบคลานไปชิมันลำบาก จึงต้องดึงขานี้ดึงขานี้มาช่วยกันก้าวเดิน ไม่งั้นมันจะหุด ให้เป็นน้ำไหลซึมหยุดเล็กน้อยอยู่นั้นละ

ให้ทุกคนๆ หันหน้าเข้าธรรมะนะบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เมืองไทยเราเหลือใจมาก เรื่องพุทธศาสนา แม้จะเป็นชาวพุทธในนามของชาติไทยทั้งชาติอย่างออกหน้าออกตากก็ตาม

แต่การประพฤติปฏิบัติตัวไม่ค่อยไปตามร่องรอยของพุทธศาสนา ไปตามร่องรอยของกิเลสไปหมด ที่มานี้ลองดูซิ มานี้มากี่ขา คนหนึ่งมีกี่ขามา เวลาขากลับไปจะเหลือขาสักกี่ขา ถูกกิเลสดึงไปกินไปหมดๆ ธรรมะไม่ได้สักริดเดียวเลย เรามาสองขา กลับไปอย่างน้อยขาดไปขาหนึ่งแล้ว กิเลสเอาไปกินขาหนึ่ง ธรรมะไม่ได้อะไรเลยมีแต่ขาดทุน การปฏิบัติตัวเพื่อความขาดทุนอย่างนี้ไม่ได้เรื่องนะ ไม่เกิดประโยชน์ ห่างเหินจากธรรมนั้นละคือความขาดทุน ถ้าปฏิบัติตามธรรมแล้วก็จะเป็นการเพิ่มเติม

นิสัยใจคอการจับการจ่ายใช้สอย การอยู่การกิน ให้รู้จักประมาณกันนะ อย่าเพลินเล่นเพลินสติจนเกินเนื้อเกินตัว ซึ่งไม่ใช่ทางของชาวพุทธเรา ชาวพุทธเราพระพุทธเจ้าสอนให้รู้จักประมาณทุกสิ่งทุกอย่าง การอยู่การกินการใช้การสอย การประพฤติเนื้อประพฤติตัวอย่าเพลินเล่นเพลินสติจนลืมน้ำลืมน้ำ การแต่งเนื้อแต่งตัวก็ให้ดู อย่าเลยเถิด เมืองไทยเราถ้าอะไรไม่ดีมันมักเลยเถิดนะ ปีนกำแพงไปละ ถ้าอันดีมันไม่ยอมไป ถ้าไม่ดีแล้วปีนกันๆ เราดูตลอด เมื่อยังไม่ถึงคราวพูดก็เหมือนไม่มีอะไร ไม่พูด แต่เมื่อไปสัมผัสก็พูดเตือนเพื่อให้ได้สติตั้ง

การพูดทั้งมวลนี้เราไม่ได้พูดเพื่อความเสียหายแก่พี่น้องลูกหลานไทยเรา ธรรมะเป็นธรรมชาติที่ให้ประโยชน์แก่โลกมาตลอด เรานำมาสอนก็เพื่อประโยชน์แก่โลก ควรจะยึดไปประพฤติปฏิบัติตัวเอง อย่าเอากิเลสออกหน้าออกตา มาเห็นกันเอาแต่กิเลสมาอวดกันๆ นี้มีแต่ความเลวร้าย ความเลวร้ายๆ จะพาเจ้าของให้ล่มจม คนเราเมื่อฟุ้งเพื่อเห่อเหิมแล้ว การจับการจ่ายต้องมากๆ เป็นข้าศึกต่อตัวเองและส่วนรวมๆ สุดท้ายพาชาติไทยให้จมได้นะ ให้พากันพิจารณา

ต่างคนต่างมีหัวใจ ฟังด้วยกันนี้ให้เอาไปพิจารณา เราไม่ปฏิบัติตัวเพื่อความเป็นคนดีสมว่าเรารักเรา แล้วใครจะปฏิบัติให้เรา เราต้องปฏิบัติตัวเอง ฝันบ้างซิ ไปวัดไปวาาก็ไปดูท่านทำอย่างไรๆ อันใดที่อยู่ในวิสัยของเรานำไปปฏิบัติตัวเองของเราให้เป็นเยี่ยงอย่างอันดี ขึ้นมาจากที่ได้เห็นท่าน ได้ยินได้ฟังในวัดในวา พระเจ้าพระสงฆ์ เห็นพระเจ้าพระสงฆ์เป็นยังงี้ เห็นวัดเห็นวาเป็นยังงี้ หน้าที่การงานของท่าน การประพฤติเนื้อประพฤติตัวของท่าน ผู้ทรงศีลทรงธรรมท่านปฏิบัติยังงี้

ไอ้พวกโกโรโกโสไม่ต้องเอามาพูด เลวกว่าประชาชน เราไม่พูดอันนั้น เราจะพูดพวกอยู่ในกรอบของศีลของธรรมในเพศของพระโดยสมบูรณ์แบบ ตามหลักของศาสนาเท่านั้น ที่เลยนอกเหนือไปจากนั้นแล้วเราไม่เอามาพูด มันมีอยู่ทั่วไป ไม่ว่าฆราวาสไม่ว่าพระมีเกลื่อนไปหมดตั้งแต่สิ่งเลวร้ายทั้งหลาย ที่จะเป็นภัยแก่ตนและส่วนรวมทั้งนั้นแหละ อย่าพากันสนใจในสิ่งเหล่านี้สักบรรดาพี่น้องทั้งหลาย

การนุ่งการห่มการใช้การสอย ให้นุ่งให้ห่มพอดีบพอดี อย่างนำมาอวดกันแบบ ฟุ้งเพื่อห่อเหิม เห็นหน้ากัน อวดกันด้วยเครื่องแต่งเนื้อแต่งตัว บางคนจะเอาหิมามาอวดกัน นุ่งล่อนจ้อนมาจนจะเห็นหิมาก็มี นี่ฟุ้งเสียภาษารวมทำนทั้งหลาย เหล่านี้มันมีไหม ในตัว ทำนทั้งหลายเองมีไหม ธรรมท่านสอนต่างหาก อย่าทำอย่างนั้น ท่านเสียหายไปไหน เรา ผู้ทำต่างหากเป็นผู้เสียหาย ธรรมท่านไม่ได้ทำความเสียหายแก่ผู้ใด มีแต่ทำประโยชน์ให้ โลกเท่านั้น ควรนำไปพิจารณา อย่าฟุ้งเพื่อห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว

เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองที่หลักลอยมากที่สุดทีเดียว ทั้งๆ ที่เราเป็นชาวพุทธ พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่มีหลักมีเกณฑ์ ไม่มีอะไรเสมอได้เลยพุทธศาสนา นี้เราเป็นลูก ชาวพุทธ ไม่ได้แบบร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ขอให้แบบลูกศิษย์ที่มีครูมีอาจารย์ ก็ยังจะพอนำดู นำ ชม ไม่ลืมน้อมน้อมตัวจนเกินไป เห็นหน้ากันเอาแต่สิ่งสกปรกโสมนมาอวดกัน ว่าเป็นของดี ของดี มุตรคุณมันจะดีได้ยังไง ถ้าทองคำอยู่ที่ไหนก็ดี ความประพฤตินี้ประพฤติดัว การ ทำตัวให้เป็นคนดีอยู่ที่ไหนดีหมด ถ้าทำตัวให้เป็นคนชั่วอยู่ที่ไหนชั่ว อวดเท่าไรก็ยิ่งชั่วลง ไปโดยลำดับไม่ใช่ของดี พวกกันจำให้ดี

เลอะเทอะมากนะเมืองไทยเรา ไม่มีใครพูดอย่างนี้ มีแต่หลวงตาบัวคนเดียวพูดอยู่ นี้ ไม่ว่าทางโลกทางธรรมเราพูดได้หมด เพราะธรรมนี้เหนือโลก นำมาสอนโลกไม่ได้จะ สอนใคร ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นธรรมสอนโลกโดยแท้ นี้เราก็นำธรรมพระพุทธเจ้ามาสอน โลก เราเป็นโลกไหนถึงจะไม่ยอมรับธรรม แล้วยังจะถือธรรมเป็นข้าศึกต่อเรา เราเป็น ข้าศึกต่อธรรมแล้วเราก็จม ไม่มีทางไปนะ พวกกันจดจำให้ดี เอาเท่านั้นละวันนี้

พระอาจารย์รัฐวีร์ ฐิติวิโร และชาวอินเตอร์เน็ตทั้งทางไกลและทางไกล ขอถวาย ทองคำน้ำไหลซึมมูลค่า ๕ บาท ๕๐ สตางค์ สาธุพร้อมกัน (สาธุ) นี้เราจะยกนิทานมา ประกอบเพื่อเสริมทองคำเรา ฟังนะ นี่ทองคำเราได้ ๕ บาท ๕๐ สตางค์ เราจะเอานิทานมา ประกอบจะเข้ากันได้หรือเปล่านั้นไม่รู้

คืออีตาหนึ่งแกเลี้ยงวัวฝูงไว้สำหรับขาย เขาก็มาซื้อวัว บ้านมีซานเรือน ขึ้นบันไดถึง ซานเรือนแล้วก็เข้ามาในบ้าน พวกลูกค้าเขาขึ้นมาต่อรองราคา เขาจะซื้อตัวละสามบาท แก ขอสี่บาท แกจะเอาสี่บาท เขาก็จะเอาสามบาท นั่งไปนั่งมานั่งอย่างนี้ละซีที่นี้(ทำท่าให้ดู) ต้องทำตัวอย่างให้ดู แต่เราไม่เปิดทำ เข้าใจไหม แต่อีตานั่นแกเปิดทำ แต่เราไม่เปิด เพียงแต่แยบๆ ให้ดูเฉยๆ แกนั่งชันเข่าละซี ปล่อยทำ พอดีเมียขึ้นมามองเห็นหน้าผัว อาย เขาละซี เลยขยิบตาใส่ผัว ให้ปิดทำบ้าง ความหมายว่านั่น ถ้าจะบอกกลัวลูกค้าจะได้ยิน เลย ขยิบตาใส่ผัว แล้วก็เข้าในห้อง

พอเมียขยิบตาใส่แล้ว แทนที่จะเป็นสี่บาทตามเดิม ฟาดไปห้าบาทๆ อู๊ย ตั้งแต่สาม บาทก็ยังไม่ลงกัน แล้วทำไมจึงต้องสี่บาทห้าบาทขึ้นไปอีก ไม่เอาละ เขาก็ลงไป ลักเดียว

เมื่อก็ออกมา ที่เขาให้สามบาทก็ควรจะขายให้เขาแล้ว ทำไมไม่ขายให้เขาเป็นเพราะอะไร ก็
แกขยิบตาใส่ฉัน นึกว่าให้ฉันขึ้นราคาฉันก็ขึ้นอีกซี ห้าบาท ไม่ขยิบตายังไงก็แกปล่อยทำให้
เขาเห็น ฉันอายุเขาจะตาย อู๊ย ตาย ๆ เสียตาย คินมาเสียสามบาทก็เอาละ เขาไปแล้ว เข้าใจ
ไหม จบแล้ว เข้ากันได้แล้วนะ เอาละเลิก คนนี้เขาอยู่บ้านหนองกะปาด อำเภอหนองสูง คำ
ชะอี บ้านเขาราก็เคยผ่านไปผ่านมา นี่เป็นนิทานสตนะไม่ใช่นิทานแห่งมาปิ่นกันขึ้น เป็น
ความจริง เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz